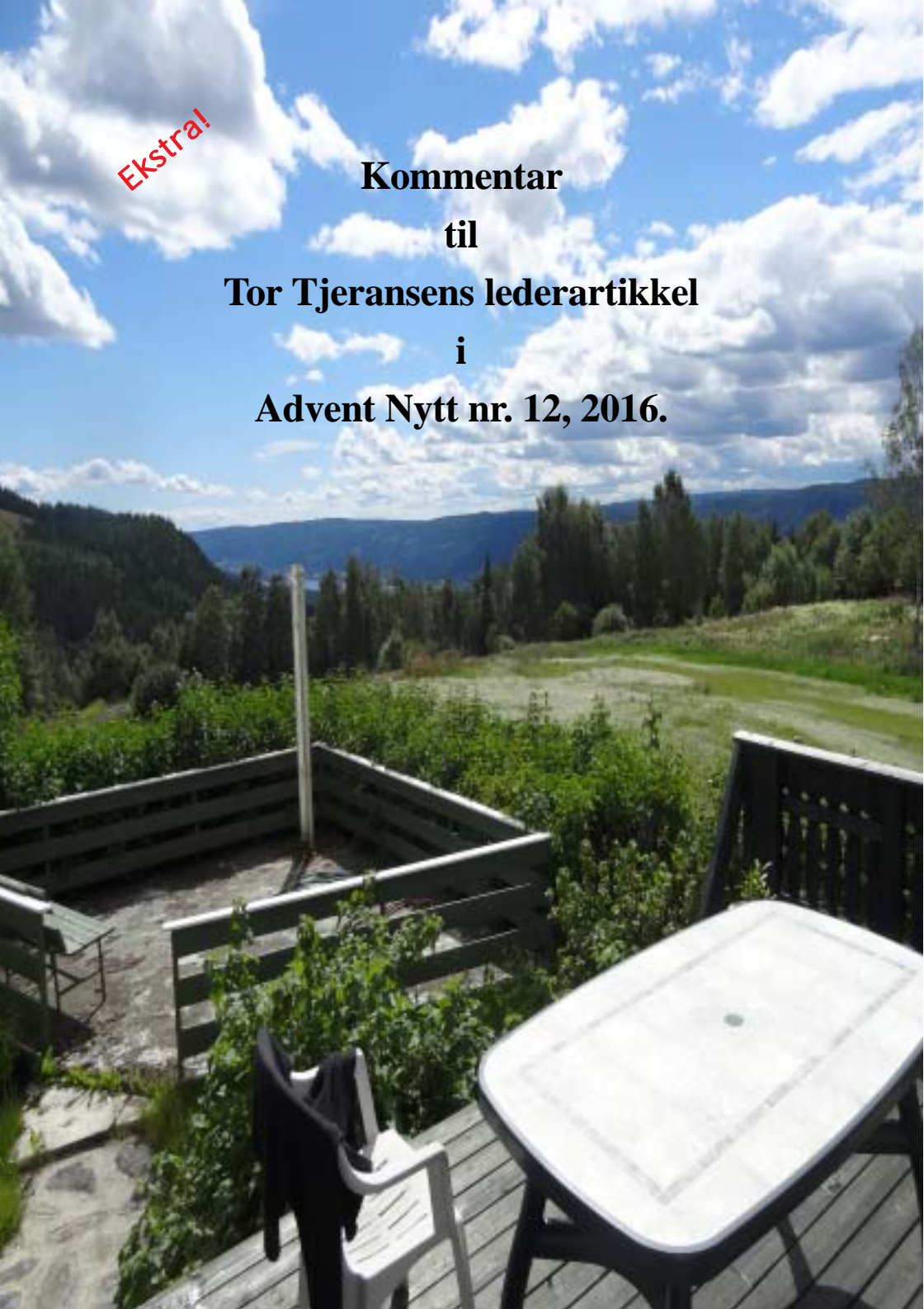

Ekstra!

**Kommentar
til
Tor Tjeransens lederartikkel
i
Advent Nytt nr. 12, 2016.**

Kommentar til Tor Tjeransens lederartikkel i Advent Nytt nr. 12, 2016:

*I Advent Nytt nr. 12, 2016, så forsvarer redaktør Tor Tjeransen sin forsiktige linje angående spredningen av boken *Mot historiens klimaks*. Leserne blir passivisert av en slik sløv holdning.*

Tjeransen mener at katolikkene har liten innflytelse i norsk samfunnsliv, og derfor er boken ikke så aktuell og viktig å dele ut her i Norge (Sverige og Danmark). Men den Katolske Kirke har større innflytelse i Norge enn mange aner. De har infiltrert seg i Stortinget, i banksystemet, i skole og undervisning, i forretningslivet, i protestantiske kirker osv. Norge har nær tilknytning til den katolsk dominerte Europeiske Union bl.a. gjennom Schengen og EØS. De har også knyttet seg til de Forente Nasjoner (FN), og har godtatt den nye globale planen Agenda 2030 for Bærekraftig Utvikling. (Lær mer om denne planen i filmen *Den globale Agenda 2030 for Bærekraftig Utvikling* på www.endtime.net). Gjennom det Europeiske og globale nettverket av lover så har den Katolske Kirke stor innflytelse i Norge. Det er lovverket som styrer en nasjon, og vi er mye mer underlagt dette Europeiske og internasjonale katolskpregede lovverket enn mange aner.

Har katolikkene liten innflytelse?

Tor Tjeransen mener at på grunn av katolikkenes lille innflytelse i Norge, så er det veldig lite aktuelt å bruke

gudstjenestene til å snakke imot den Katolske Kirkes teologi og praksis, nettopp fordi så få mennesker er opptatt av dette. Men er ikke nettopp vår oppgave bl.a. å forkynne at Babylon har falt og skjenger jordens befolkning med sin berusende vin (sin ubibelske lære) og advare mot dyrets merke og dyrets bilde? Menneskene er ikke noe opptatt av dette fordi vi ikke har gjort jobben vår. Hvis vi hadde gjort jobben vår og forkynt dette budskapet, så hadde bålene snart blitt tent igjen. Fordi Syvende-dags Adventist menigheten (nå kalles denne menigheten for Adventist kirken) er så dypt inne i den økumeniske bevegelsen, så har den vanskelig for å forkynne GÅ UT FRA BABYLON, MITT FOLK! Vi har blitt mer lik de andre kirkene, derfor ser våre økumeniske pastorer ikke grunn til å løfte fram dette budskapet med klar røst utad! Nå er de Anti-katolske holdningene nesten borte, Antikrist har blitt kristen i disse kretsene, og paven har nesten forhekset kristenlederne. Jesus har rett når han betrakter den siste menighet som Laodikea. Det er sløvhetens kirke, og Tor Tjeransen er en god representant for denne sløvhetens-tilstanden som eksisterer, hvor en forflater eller nedtoner de tre

englebudskapene – spesielt nummer to og tre.

Skal vi sette lyset under en skjeppe?

Tor Tjeransen sier at han har lest boken *Mot historiens klimaks* mange ganger, så han kjenner innholdet. Men når en kjenner sannheten, så han man også et ansvar for å dele denne sannheten med andre. Vi skal ikke sette lyset under en skjeppe, men holde lyset klart opp og fram! Vi skal vise at vi er sanne protestanter, som løfter fram sannheten for vår tid, enten vi blir godtatt av mennesker og systemer eller ikke! Det har alltid vært tøft for Guds folk å løfte fram Bibelens klare budskap, og slik blir det også i framtiden!

Beslutningen i 2012

Tor Tjeransen skriver også at *«Adventkirken i Norge foretok i 2012 en grundig vurdering av hvordan vi skulle forholde oss til det internasjonale initiativet med massespredning av Mot historiens klimaks. En ny massespredning ble valgt bort. Den kan lett skape mer motstand enn forståelse.»* (Advent Nytt nr. 12, 2016).

Hvem er Adventkirken i Norge? Tor Tjeransen må vel mene at det er SDA-lederne, for denne vurderingen har alle medlemmene ikke hørt noe om eller fått anledning til å ta stilling til. Denne avstemningen må ha foregått ganske i

stillhet, og det er da vel ikke slik at Adventkirken er lederne? For det er lederne, økumeniske ledere, Laodikea ledere, som har tatt denne slutningen – på vegne av medlemmene! Det må da være flere medlemmer som reagerer på dette? Og lignende beslutninger gjør SDA lederne over hele verden, i det de trykker den lille tynne boken *Det store håpet*, som er en meget reduserte utgaven av boken *Mot historiens klimaks*. Dette er økumenikk og en nedtoning av budskapet.

Å nedtone budskapet

«La ingen ting gjøre kraften til sannheten for denne tid mindre. Den aktuelle sannhet skal være vår byrde. Den 3. engels budskap må gjøre sitt arbeid for å skille ut fra kirkesamfunnene et folk som vil ta sitt standpunkt på plattformen for den evige sannhet.» (Ellen G. White, *Testimonies*, bind 6, side 61).

«Å senke standarden for å oppnå popularitet og en økning i antall medlemmer er et tegn på stor blindhet. Mennesker vil ta i bruk alle midler for å gjøre forskjellen mellom SDA og de som anerkjenner den første dag i uken mindre framtreddende. En gruppe som bar navnet Syvende-dags Adventister ble vist meg, og de sa at banneret eller tegnet som gjør oss til et atskilt folk ikke skulle bli framholdt så sterkt; for de hevdet at dette ikke var den beste politikken når det gjaldt å lykkes.» (Ellen G. White, *Testimonies*, bind 6, side 143-144).

Vi har dette rådet: *«Det ville være en dårlig politikk å støtte fra Guds skattkammer de som skjemmer/ødelegger og forderver Hans verk, og som konstant senker den kristne standarden.»* (Ellen G. White, *Testimonies*, bind 3, side 553).

En horkvinne?

SDA-ledernes økumeniske engasjement og forsiktige linje er et tydelig bevis på at økumenikkens innflytelse og en sløvhetens tilstand har senket seg over Adventistkirken. Under lesernes mening i *Advent Nytt* skriver en av innsenderne: *«Det er med undring og smerte jeg ser hvordan vårt kjære samfunn har forandret seg fra da jeg ble adventist i 1977».*

Israel drev hor gjennom sitt frafall i sin tid. Profeten Esekiel skriver om dette horeriet: *«Du gjør det motsatte av andre kvinner når du driver hor. Det var ingen som ba om din tjeneste. Men det var du som ga horelønn, og det ble ikke gitt noe horelønn til deg.»* (Esekiel 16,34).

Paulus skriver også dette: *«Eller vet dere ikke at den som holder seg til en horkvinne, er ett legeme med henne? For de to, sier Han, skal være ett legeme.»* (1. Kor. 6,16). Dette gjelder fysisk hor, men også åndelig hor!

«Vi står i fare for å bli en søster av det frafalne Babylon, i det at vi tillater våre kirker å bli fordervet/korrupt/forført, og fylt med hver uren ånd og et bur for hver

uren og forhatt fugl! Og vil vi bli ren uten at vi gjør bestemte anstrengelser for å helbrede det eksisterende onde?» (Ellen G. White, Manuscript Releases No. 449, s. 17,18).

Historien gjentar seg

I dag ser vi at historien gjentar seg. SDA-lederne driver hor med de andre kirkesamfunnene gjennom den økumeniske bevegelsen. De betaler store pengesummer for dette, og hvor tar de pengene fra? Er det tiendepenger som brukes til alle deres reiser og sammenkomster, og for å være med på dette horeri-selskapet? Er det rett å betale tiende til slike økumeniske ledere? Dette er et alvorlig spørsmål, for Guds penger skal ikke brukes til horeri!

Siden historien vil gjenta seg, og siden det moderne Israel vil gjenta Israels synder, så er det verdt å legge merke til hva profeten Jesaia sier om Israels ledere: *«Hans vektere er blinde, alle sammen er de uten erkjennelse. De er alle sammen stumme hunder, som ikke kan gjøre. De drømmer, de ligger og elsker å døse. Ja, de er hunder, grådige sjeler, som aldri har nok. De er hyrder som ikke vet å forstå. De vender seg alle hver sin vei, hver til egen vinning, til det ytterste.»* Jesaia 56,10-11.

Når lederne sløver ned folket, og ikke ser farene som vi er inne i, så har vi et medansvar. Da bør advarselsens røst høres.

Profeten Esekiel skriver: **«Igjennom Herrens ord til meg og det lyd slik: Menneskesønn, tal til ditt folks barn og si til dem: Når Jeg fører sverdet over et land, og folket i landet tar en mann fra sitt område og setter ham til vekter, når han ser sverdet komme over landet, da blåser han i basunen og advarer folket. Men når noen hører lyden av basunen og ikke lar seg advare, så sverdet kommer og tar ham bort, da skal hans blod komme over hans eget hode. Han har hørt lyden av basunen, men lot seg ikke advare. Hans blod skal komme over ham selv. Men den som lar seg advare, skal berge sin sjel. Men hvis vekteren ser sverdet komme og ikke blåser i basunen, da blir ikke folket advart. Når sverdet kommer og river en sjel iblant dem, blir han tatt bort i sin egen misgjerning. Men hans blod skal Jeg kreve av vekterens hånd.»** Esekiel 33,1-6.

Det er synd, frafall og sløvhet innenfor rekkene. Det har vi og mange andre påpekt i mange år, men SDA lederne har ikke brydd seg, de vet liksom best. Derfor har synd og frafall innenfor SDA rekkene bare blitt verre og verre. SDA-lederne tror kanskje at de skal tie oss i hjel, så røsten ikke skal bli hørt, men oppfordringen til oss som menighetsmedlemmer lyder: **«Rop av full hals, hold ikke igjen! Løft din røst som en basun! Forkynn Mitt folk deres overtredelser, og Jakobs hus deres synder!»** Jesaia 58,1.

Vi er i en krise, en åndelig krise, og da bør vi ikke være nøytrale! **«Hvis Gud avskyr en synd over en annen som Hans folk er skyld i, så er det at en ikke gjør noe i en tid hvor det er krise. Likegyldighet og nøytralitet i en religiøs krise blir av Gud betraktet som en alvorlig kriminalitet og på linje med den verste synd mot Gud.»** (Ellen G. White, *Testimonies*, bind 3, side 281).

Å såre andre

Det er greit at en skal være vennlig, kjærlig, taktisk, omsorgsfull, forståelsesfull, imøtekommende og alt det der, men vi er kalt til å gi et budskap med klar røst, som løfter fram nådens og frelsens budskap, men som også kaller oss ut fra katolisisme og frafallen protestantisme! Det er saken det gjelder, og religiøse ledere som uttaler seg blir gjerne trukket inn i saken.

Vi får inntrykk av at Tor Tjeransen er redd for at det kan skape mer motstand enn forståelse, hvis vi aktivt går ut med denne boken. Det er tydelig at han forsøker å være så forsiktig og taktisk at han ikke vil trække folk på tærne og såre personer. Men vi som går ut med boken er også taktiske og vennlige mot folk. Tenk bare på da paven kom til Lund og Malmö i slutten av 2016. Det ble delt ut 3500 bøker på bare noen minutter. Boken ble nesten revet ut av hendene på de som delte den ut. Både katolikker, frafallene protestanter, nonner, teologer, psykologer, kirkeledere og vanlige

folk ville ha boken. Folk hungrer etter sannheten. Boken inneholder historiske fakta om fortid, nåtid og framtid. Noen vil kanskje synes dette er for hard kost, men det er opp til dem. Boken er så balansert skrevet at de fleste tåler dette! Og de fleste menneskene som tar kontakt med oss, som har fått denne boken er veldig takknemlige, og de vil gjerne ha mer informasjon.

Tror dere vi helt kan unngå å såre personer med vårt budskap? Når Stefanus sa sannheten om jødernes ledere, gjorde han da noe galt? Det var skarpe ord han kom med. Han sa: **«Dere som er så stivnakkede og uomskårne både på hjerte og ører! Dere står alltid Den Hellige Ånd imot. Slik deres fedre gjorde, slik gjør også dere. Hvem av profetene ble ikke forfulgt av deres fedre? Og de drepte dem som på forhånd forkynte om Den Rettferdiges komme. Dere ble nå de som forrådde Ham og ble Hans drapsmenn, dere som har mottatt loven ved englers anvisning og ikke har holdt den.»** Apostlenes gjerninger 7,51-53.

Og da Jesus refset jødernes religiøse ledere og kalte dem for **«ormeyngel og kalkede graver»**, kunne han unngå å såre dem? (Matteus 24,33). Eller hva med døperen Johannes som kalte prestene på den tiden for **«giftslangers avkom»**, var det sårende for disse lederne? (Matteus 3,7).

Ellen G. White skriver om døperen Johannes: **«Forløperen til Kristi første komme var en mann som talte et tydelig**

språk. Han irettesatte synd og kalte tingene med sitt rette navn. I denne fryktelige tid, like før Jesus kommer annen gang, vil Guds forkynnere måtte bære fram et enda mer direkte vitnesbyrd enn det som ble forkynt av Døperen Johannes. Et ansvarsfullt og viktig arbeid ligger foran dem. De som taler behagelige ting vil Gud ikke anerkjenne som sine hyrder. Et fryktelig ve hvilere over dem.» (Ellen G. White, *Testimonies* bind 1, side 321).

Døperen Johannes forkynte omvendelsens budskap, og det trengs også i dag, ikke minst for de religiøse lederne!

Det var altså et tøft budskap som døperen Johannes hadde. Han trakk sannelig de religiøse lederne på tærne, men sannheten måtte fram! Det budskapet som vi skal forkynne for denne tiden skal også fram. Jesus sa: **«Det som er skjult skal bli avslørt, og det som er gjemt skal bli kjent. Det Jeg forteller dere i mørke, skal dere tale i lyset! Og det som hviskes i øret, skal ropes ut på hustakene!»** Matteus 10, 26-27.

«I hver slekt har Gud sendt sine tjenere for å tale imot synden både i verden og i menigheten. Men folket ønsker et mildt og hyggelig budskap og godtar ikke den rene og uforfalskede sannheten. I begynnelsen av sin virksomhet var mange av reformatorene svært forsiktige i sine angrep på kirkens og nasjonens synder. De håpet at ved et oppriktig, kristelig livs

eksempel skulle de lede folket tilbake til Bibelen. Men Guds Ånd kom over dem liksom den kom over Elias da han ble pålagt å irettesette en ugudelig konge og et frafallent folks synder. De kunne ikke la være med å framholde Bibelens tydelige ord – lærdommer som de før hadde vært tilbakeholdende med å forkynne. De ble tvunget til med nidkjærhet å vitne om sannheten og om faren som truet. De framholdt de ord Herren ga dem, uten frykt for følgende, og folket ble tvunget til å høre advarselen. Slik vil den tredje engels budskap bli forkynt. Når tiden kommer da det skal lyde med størst kraft, vil Herren bruke ringe redskaper og lede sinnet hos dem som helliger seg til hans tjeneste. Arbeiderne vil heller bli kvalifisert til gjerningen ved den Hellige Ånds salvelse enn ved undervisning i lærde skoler. Troens og bønnens menn vil bli drevet til å arbeide med hellig iver og å vitne om det ord Gud gir dem. Babylons synder vil bli åpenbart. De fryktelige følger av at borgerlige myndigheter håndhever kirkens påbud, spiritismens utbredelse, pavemaktens listige, men hurtige framgang – alt dette vil bli avslørt. Disse alvorlige advarsler vekker folket. Tusener på tusener som aldri før har hørt slike ord, vil lytte. Med forbauselse hører de vitnesbyrdet om at Babylon er menigheten som har falt på grunn av sine villfarelser og synder og fordi den har forkastet sannheten som er sendt fra himmelen. Folket går til sine forrige

*lærere og spør ivrig: Er dette sant? Predikantene svarer med å fortelle fabler og profeterer fred for å fjerne frykten og berolige samvittigheten. Men mange nekter å bøye seg for menneskelig autoritet og krever et tydelig 'så sier Herren'. Når så de populære predikanter i likhet med fariseerne forstår at deres myndighet blir dratt i tvil, fordømmer de budskapet som fra Satan. De hisser opp den store mengde som elsker synd, til å håne og forfølge dem som forkynner det.» (Ellen G. White, *Mot historiens klimaks*, side 347).*

La sannheten beskjære

Det er NÅ vi har frihet til å gå ut med dette budskapet. Om de religiøse lederene, inkludert Tor Tjeransen ikke vil stå i spissen for dette, så la de bare jobbe med sitt. Gud ser hvem *Han* kan bruke. Vi må alle bare vite med oss selv at vi har lagt all vår synd på Jesus, slik at vi er rene av hjertet og er villige til å gjøre Guds vilje. Da vil Gud bruke oss på en mektig måte nå i avslutningen av denne jordens historie!

«Forkynnere skulle ikke være noen betenkeligheter med å forkynne sannheten slik vi finner den i Guds Ord. La sannheten beskjære. Jeg har blitt vist årsaken til at pastorene ikke lykkes i større grad; de er redde for å sære følelser, engstelige for ikke å være høflige, og de senker sannhetens standard og skjuler, om mulig, vår tros særegenheter. Jeg så

at Gud ikke kunne la slike vinne framgang. Sannheten må bli fremstilt tydelig, og nødvendigheten av å ta et valg må understrekes.» (Ellen G. White, *Spiritual Gifts*, bind 2, side 284-285).

«Det er ikke nok bare å bekjenne seg til å tro på Sannheten. Alle Kristi kors-soldater må praktisk talt forplikte seg til å gå i korstog mot fienden, til å fordømme det som er galt og hevde rettferdighet.» (Ellen G. White, *Testimonies* bind 3, side 254).

«Prestene forkynner tannløse budskaper for å være kjødelige mennesker til behag. De våger ikke å forkynne Jesus og Bibelens knivskarpe sannheter, for hvis de gjorde det, så ville disse kjødelige bekjennende ikke lenger bli værende i menigheten. Men fordi mange av dem er velstående, må de holdes i menigheten, skjønt de ikke er mer egnet til å være der enn Satans engler.» (»Ellen G. White, *Early Writings*, side 228).

«Hvis pastorer og personer i autoritetsstillinger vil gå til side og la den Hellige Ånd bevege legrødrenes sinn, vil Gud vise dem hva de skal gjøre for å ære Hans navn. La folk få frihet til å utføre det som den Hellige Ånd anviser. Ikke legg lenker på ydmyke personer som Gud vil bruke.» (Ellen G. White, *Review & Herald*, 9. juli, 1895).

«La meg fortelle deg at Herren vil arbeide i dette siste verk på en måte som er svært

ulikt det vanlige, og på en måte som vil stå i kontrast til all menneskelig planlegging... Gud vil bruke veier og midler, så man vil se at Han tar remmene i sine egne hender. Arbeiderne vil bli overrasket over de enkle midlene som Han vil bruke for å avslutte sitt verk i rettferdighet.» (Ellen G. White, *Testimonies to Ministers* side 300).

Et evig prinsipp!

«Herren Jesus vil alltid ha et utvalgt folk som tjener Ham. Da det jødiske folk forkastet Kristus, tok Han fra dem Gudsriket og ga det til hedningene. Gud vil fortsette å arbeide etter dette prinsippet... Når en menighet beviser sin troløshet ovenfor Herrens arbeid, uansett sin tidligere stilling og sitt høye og hellige kall, kan Herren ikke lenger arbeide gjennom dem. Andre vil da bli valgt.» (Ellen G. White, *Upward Look*, s. 131).

Må Herren hjelpe hver enkelt i det nye ukjente året 2017 til å frigjøre seg fra alle menneskelige bånd, menighetsbånd og autoritetsbånd som binder oss, slik at vi kan være frie i Herren til å utføre den oppgave som Gud kaller oss til!

Med vennlig hilsen oss to,

Abel & Bente Struksnæs,

Vestrumsbygda 26, 2879 Odnas, Norge

www.endtime.net